

РЕШЕНИЕ

№ 3106

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2091** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], представляван от управителя Д. В. Д. против Решение без номер от 08.01.2020г. постановено по НАХД № 13168/2019 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 396003-F405933/09.01.2019 г. на началник на сектор "Оперативни дейности" – С. в Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на касатора, на основание чл. 185, ал. 1 Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/, за извършено нарушение на чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на МФ /Наредбата/ вр. чл.3, ал.1 от Наредбата, вр. чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, е наложено наказание "имуществена санкция" в размер на 500 /петстотин/ лв.

В касационната жалба се излагат възражения, идентични с тези направени пред първата инстанция, а именно че оспореното съдебно решение е неправилно, като издадено в противоречие на материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. Освен това, счита, че решението е необосновано. Претендира се наличието на чл. 28 от ЗАНН. Претендира допуснато нарушение на чл. 42, т.7 от ЗАНН, т.к.

свидетелят по АУАН не бил индивидуализиран посредством ЕГН. Иска се отмяна на решението и на НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Ответникът по касационната жалба ТД на НАП С., редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт К., която оспорва жалбата. Представени са подробни писмени бележки от 20.05.2020г. по съществуващото на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение, с приложен списък с разноски по чл.80 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК.

Представителят СГП дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, IX-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество и в пределите на касационната проверка по чл. 218 АПК, настоящият съдебен състав намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С наказателното постановление отговорността на касаторът е ангажирана за това, че при осъществена на 06.09.2018 г. в 14:40 часа проверка на търговски обект по смисъла на &1, т.41 от ДР на ЗДДС-фитнес клуб, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Фитнес Ф. К. О.“, била направена контролна покупка на услуга-еднократна тренировка на стойност 4,00 лева, платена в брой от инспектор по приходите П. Г.. Прието било плащане от Д. С. М. за сметка на [фирма], за което не бил издаден фискален бон от монтираното и въведено в експлоатация фискално устройство модел „Т. ZM-KL“ с ИН на ФУ ZK 12197 и ИН на ФП 50151089 с отчетен оборот от 0,00 лв. за 06.09.2018г.

Прието било, че [фирма] не изпълнило задължението си да регистрира и отчете извършената от него продажба в търговския обект чрез издаване на фискална касова бележка от регистрираното в обекта фискално устройство, за което бил съставен Акт за установяване на административно нарушение.

Така описаната фактическа обстановка районният съд приел за установена и доказана въз основа на административно-наказателната преписка, съдържаща АУАН № F405933/11.09.2018г., Протокол за извършена проверка №н 0398914/06.09.2018г., опис на касова наличност от същата дата, дневен финансов отчет от 06.09.2018г., декларация за стопанисвани обекти, два броя декларации от лица, работещи в обекта, график на заетостта в обекта и показания на св.А. В. Г., инспектор по приходите в Главна дирекция „Финансов контрол“ НАП. Свидетелските показания се подкрепяли от Протокол за извършена проверка № 0398914 от 06.09.2018г., опис на касова наличност от същата дата, според който в касата на проверявания обект била установена сума от 217 лв. в наличност, както и дневен финансов отчет с отчетен оборот 0,00лв. Съдът е кредитирал показанията на св.Г. като логични и кореспондиращи с обсъдените доказателства

За да постанови оспореното съдебно решение първоинстанционният съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган,

оправомощен да издава НП по силата на т. 1. 1., буква "г" от заповед № ЗЦУ – ОПР - 17/17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП, в срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. Съдът е намерил, че няма противоречие в посочените за нарушени разпоредби в АУАН и НП. Обсъдил е възраженията на жалбоподателя в тази насока.

Така постановеното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Настоящият съдебен състав намира, че приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е изцяло съобразена с установените по делото факти и обстоятелства, събрани в съответствие с разпоредбите на НПК. При постановяването на съдебното решение, съдът е изследвал всички обстоятелства по установяване на административното нарушение и налагане на административното наказание. Съдът в съответствие с изискванията на чл. 84 от ЗАНН, във връзка с чл. 14 от НПК, е постановил своето решение по вътрешно убеждение, формирано от непосредствения му контакт с разпитания свидетел, представените писмени доказателства, степента на обществената опасност на нарушението, както и тежестта на наложеното административно наказание.

От анализа на доказателствата по делото касационният състав установява, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган, които да са довели до ограничаване правото на защита на касатора. Районният съд е изяснил всички релевантни за спора факти, при редовно събрани и обсъдени доказателства. От показанията на инспектора по приходите в проведеното съдебно заседание безспорно се установява, че М. е приел сумата в размер на 4 лева за услуга-еднократна тренировка в случая, и не е издал касов бон за това плащане. Фактическата обстановка е правилно установена от районния съд в съответствие с приобщените писмени и събраните гласни доказателства и настоящата инстанция я възприема изцяло, като намира, че изложените в касационната жалба възражения, касаещи недоказаност на извършеното административно нарушение, се явяват неоснователни. Настоящият съдебен състав също не констатира наличието на основания и предпоставки за определянето на случая за маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като счита че необсъждането на хипотезата на чл.28 от ЗАНН в НП не е съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на НП. Не са налице данни за по-ниската степен на обществена опасност на процесното деяние в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. В допълнение, неоснователно е становището на санкционираното дружество, че процесният случай разкрива белезите на маловажен такъв по смисъла на чл.28 ЗАНН. Нарушението по чл.25, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. е формално, на просто извършване, без да се изисква настъпване на определен противоправен резултат като степента на обществена опасност законодателят е преценил определяйки го като административно нарушение. Стойността на извършената контролна покупка /4 лева/ е ирелевантно обстоятелство, тъй като законодателят е предвидил едно и също наказание за нарушения от един и същи вид без елемент от техния фактически състав да бъде размерът на неотчетената чрез фискален бон сума. Обстоятелството, че е първо такова, извършено от санкционираното дружество, не обуславя извод за отсъствие на обществена опасност на деянието, а за налагане на

санкция в по-нисък размер.

По отношение неоснователността и на останалите, изложени в касационната жалба възражения /напълно идентични с направените пред първоинстанционния съд/, следва да се посочи, че в обжалваното съдебно решение са изложени подробни съображения, които съставът на съда изцяло споделя и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Основателна при този изход на делото е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл.27е НЗПП, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.63, ал.5 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав по НАХД № 13168/2019г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: